
Sumari

UNA GORRA DE PERLETES

La nena de la bici	7
Arròs amb llet	13
Sobre Déu i el bon humor	15
Olors.....	19
París.....	21
De casa a l'escola i, de l'escola, al cementiri...	25
Un cor amb les mans	27

VEDELLA MARENGO

Les vacances de Nadal.....	33
El dia que es va morir la Debbie.....	39
Lliure com un ocell	43
Vedella Marengo	47
La vigília de la nit de Nadal.....	49

MIRANT LA BUTXACA

Una foscor de ple hivern	57
Estalviar, estalviar i estalviar!	63
L'anorac perfecte	65
Una visita al banc	69
XXL	71
Una inversió per a tota la vida.....	77

UN TRESOR D'AMICS

Bassals	83
La nena nova	91
“Nòvios”	97
Un vespre en un cafè.....	103
Una rosa, una papallona i dues amigues.....	107
En Danny somia despert	111
Amb el cel de teulada.....	113
Patates fregides	115

UN REGAL DE NADAL EN PLE ESTIU

Un munt de coses per dir	121
Un regal en paraules	125
S'acosta el gran dia	129
En bona companyia	131
Un regal de Nadal en ple estiu.....	137

La nena de la bici

Si un bon dia ets a Copenhaguen, t'atures al carrer d'Isted cap a les dues de la tarda, i a més és un dimecres d'octubre, és molt probable que vegis una nena amb una motxilla a l'esquena passar a tota velocitat dalt d'una bicicleta vermella. L'empaita un nen amb una dessuadora verda amb caputxa. Sentiràs com la crida perquè s'aturi, i veuràs que uns quants que passegen el gos tan tranquils davant d'una façana de color groc alcen braços i mans, una mica empipats, quan ella tomba sense mirar i comença a baixar pel carrer de Dannebrog.

La nena de la bici es diu Mona. Al cap d'un moment, el nen que l'empaitava ho deixa estar i s'atura. Es treu alguna cosa de la butxaca de la dessuadora i la torna a cridar per atraure la seva atenció mentre l'agita en l'aire. Però ella segueix pedalant,

i aleshores ell es torna a ficar a la butxaca el que n'havia tret, fa mitja volta i se'n torna cap al carrer d'Isted.

La Mona no mira enrere fins que no arriba al carrer de Westend i travessa l'ampli pòrtic que dona al carrer de Vesterbro. El nen fa una estoneta que ha marxat. Ara a la Mona li manca l'alè i li bull la cara; el carrer s'estén davant seu com una serp farcida de vianants amb bosses i cotxets de criatura, de colzes i cigarrets encesos. S'obre pas amb dificultat enmig del grumoll de gent que s'ha format davant de la parada d'autobús; al cap d'un moment, ja baixa pel carrer d'Oehlenschläger i, poc després, aparca la bicicleta davant de la porta de casa.

En Jan ja hi és. Ha penjat la jaqueta vermella a la barana de les escaletes de l'entrada.

—Que ets tu, Mona? —pregunta des d'alguna banda de la casa—. Se'ns ha acabat la llet. He deixat un bitllet de deu sota l'estora de l'entrada. No et fa res anar-hi tu, oi?

Al Happy Kebab del carrer d'Isted, la carn no para de donar voltes a l'enorme ast de metall mentre en Salim la talla en tires molt fines. Veu que s'acosta la Mona i li fa un senyal amb la mà perquè entri, però, quan està a punt d'obrir la porta, reconeix una altra nena que seu amb la seva mare en una de les taules i canvia de parer.

«Si no vols que els altres es riguin de tu, no hauries de venir a escola amb aquesta gorra tan ridícula», li havia dit la mestra que els vigilava a l'hora del pati. Aleshores ella s'havia mossegat el llavi de sota ben fort per fer-se passar les ganes de plorar; l'altra nena s'havia quedat allà palplantada al costat de la mestra amb els braços plegats, sense immutar-se.

Un parell de portes més enllà de la botigueta d'en Salim hi han obert una adrogueria que es diu Karma, i la Mona decideix que aquella tarda comprarà la llet allà. Quan obre la porta per entrar-hi, sona una campaneta. El client que hi ha davant seu paga i, quan es gira per marxar, la Mona veu que darrere el taulell hi ha el nen de la dessuadora verda. Llavors fa mitja volta de seguida i se'n torna cap a la porta.

—Espera't, sisplau! —li diu llavors el nen, mentre s'afanya a treure's alguna cosa de la butxaca—. Oi que és teva? He provat d'atrapar-te després de classe, però pedales tan de pressa que no hi ha hagut manera.

La Mona fa que sí amb el cap mentre agafa la gorra de perletes que li allarga el nen.

—Gràcies —li diu després, estrenyent ben fort la gorra taronja que li acaba de donar—. Ah, i m'enduré un litre de llet, també.

Títol original en danès

Mona Morgenglad

© Marianne Verge & Gyldendal, Copenhagen 2015

Published by agreement with Gyldendal Group Agency

© del text: Marianne Verge, 2015

© de la traducció: Meritxell Salvany Balada, 2017

© de les il·lustracions: Ester García Cortés, 2017

© d'aquesta edició: Pagès Editors, S.L, 2018

C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida

editorial@pageseditors.cat

www.pageseditors.cat

Primera edició: febrer de 2018

ISBN: 978-84-9975-933-3

DL L 32-2018

Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, S.L

www.bobala.cat

✂ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.